

Yaşadığım Şehirde Garip Bir Şey Oldu

Çocuklar için koronavirüsle ilgili bir öykü

By Dr. Shu-Chen Jenny Yen
Illustrated by GLOPO JCCREATION AND ART CENTER
Turkish Translation by Nihan Feyman Gök & Ayten Merve Korkmaz

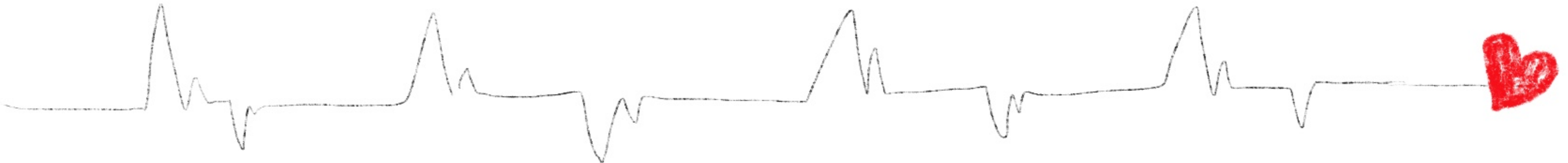
Giriş

Bu kitap ailelerin, bakıcıların ve eğitimcilerin 3-8 yaş arasındaki çocukların koronavirüs pandemisini anlamasına yardımcı olmaları amacıyla hazırlanmıştır.

Bu durum bazı çocuklar için korkutucu olabilir. Çocuklar neden evde kaldıklarını ya da dünyada neler olup bittiğini anlamakta zorlanabilirler.

Aileler, çocukların yaşlarına uygun bilgiler paylaşarak, pek çok kişinin virüsle mücadele ettiğini anlatarak ve onlara kendilerini güvende hissettirerek çocukların bu zorlukla başa çıkmalarına yardımcı olabilir.

Yaşadığım şehirde çok garip bir şey oldu.

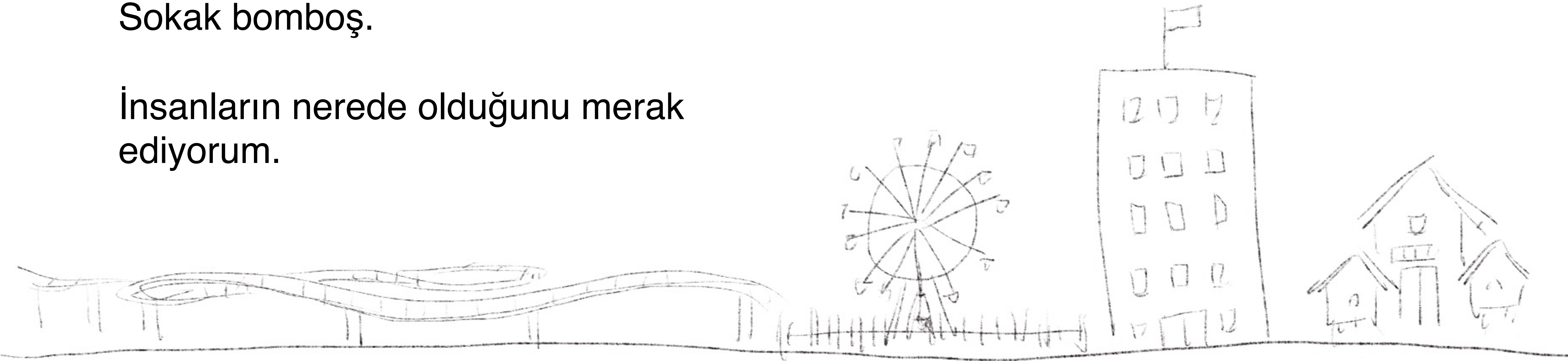
Okula gidemiyorum, parka ya da arkadaşlarıma evine gidip oynayamıyorum.

Ailem işe gidemiyor.

Ne anneannem ne babaannem alışveriş yapmaya gidemiyor.

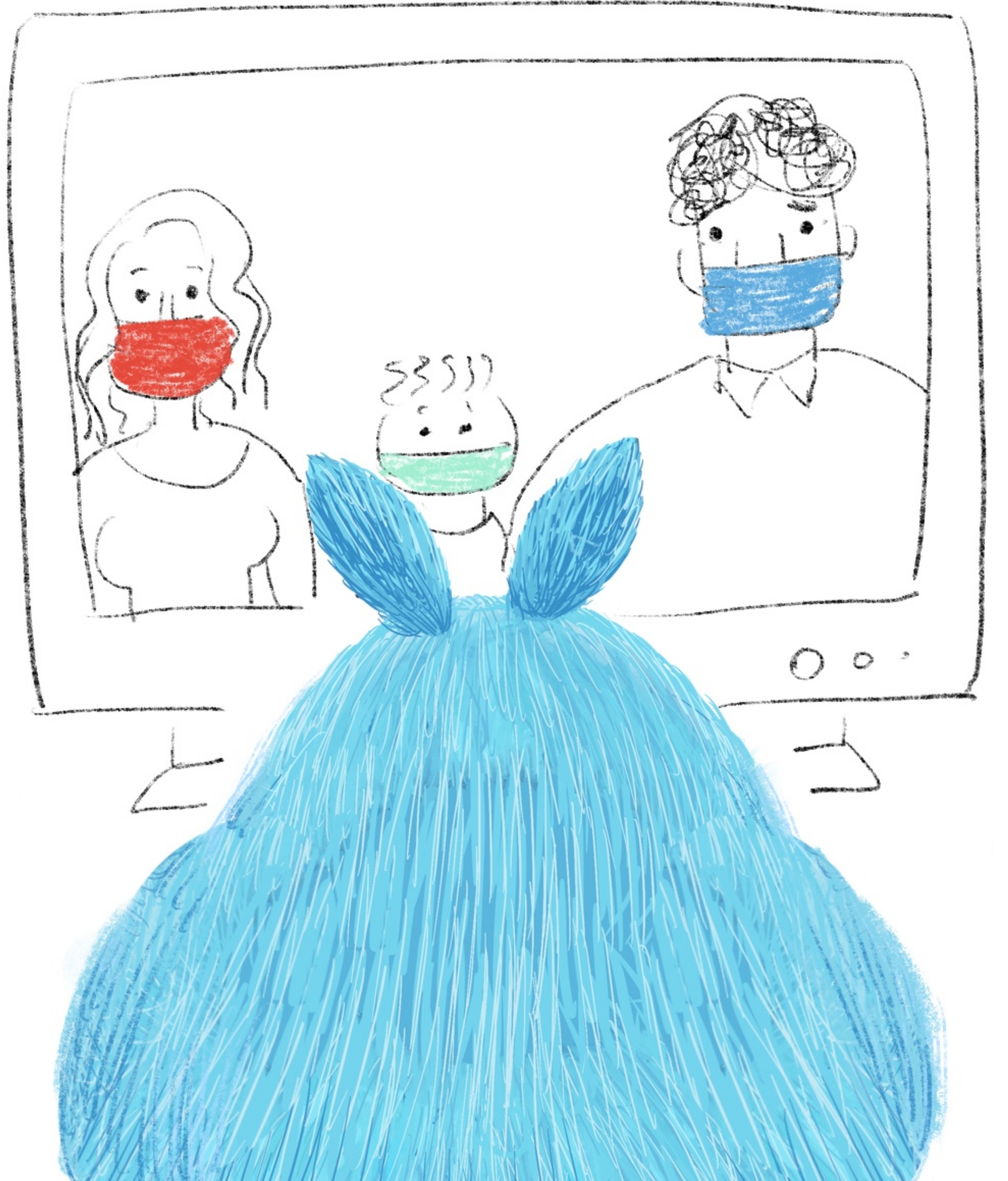
Sokak bomboş.

İnsanların nerede olduğunu merak ediyorum.

Televizyonda gördüğüm herkes maske takıyor.

Televizyondaki doktorlar ve hemşireler baştan aşağıya tuhaf kıyafetler giyiyor.

Anneciğim, şehrimizin ateşi mi var?

Şehrimiz hasta mı?

Neden herkes çok üzgün görünüyor?

Neden insanlar kızgın ve sinirli görünüyor?

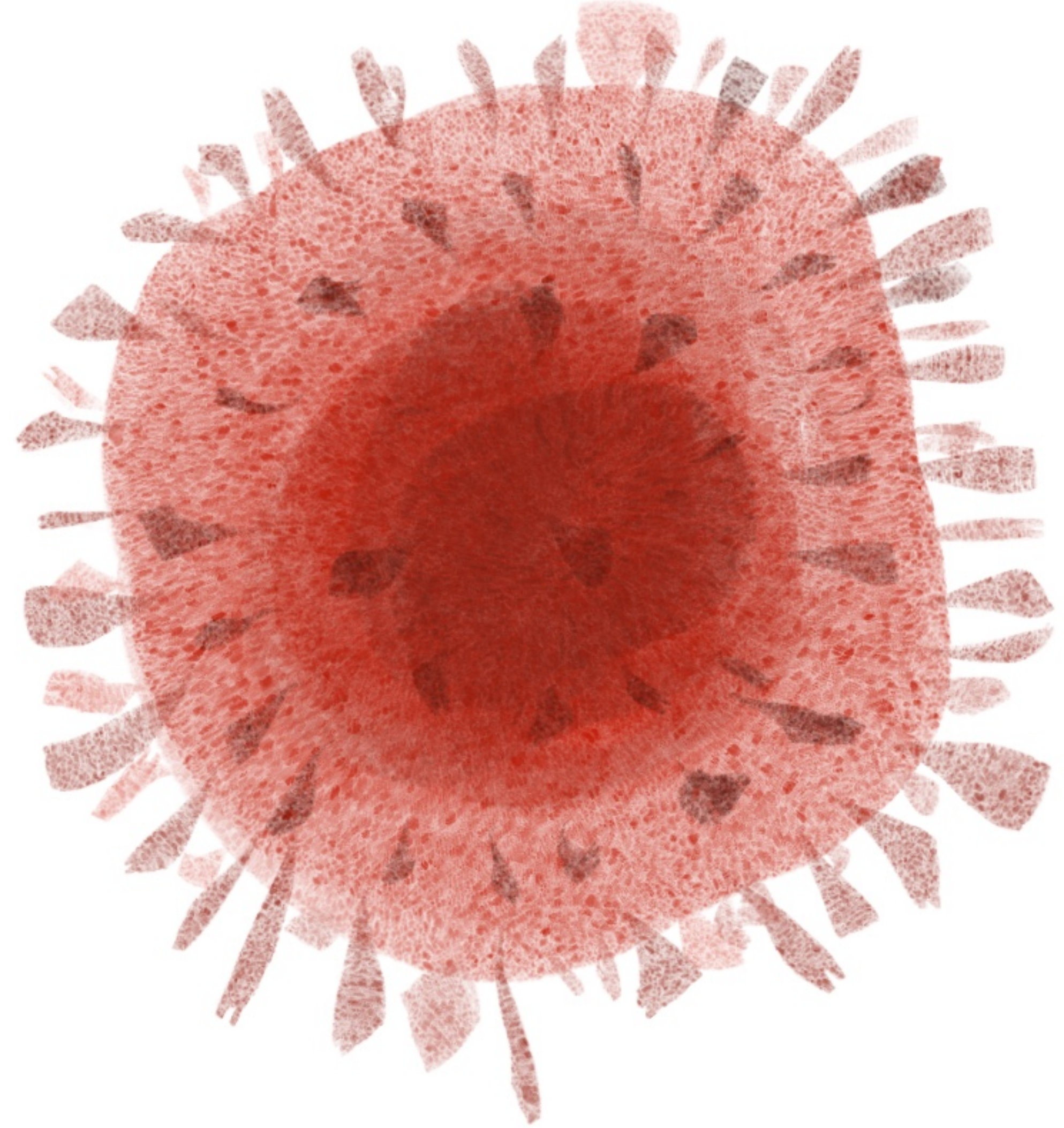
Neden artık gülümseyen yüzler göremiyorum?

Evet tatlım, şehrimiz hasta.

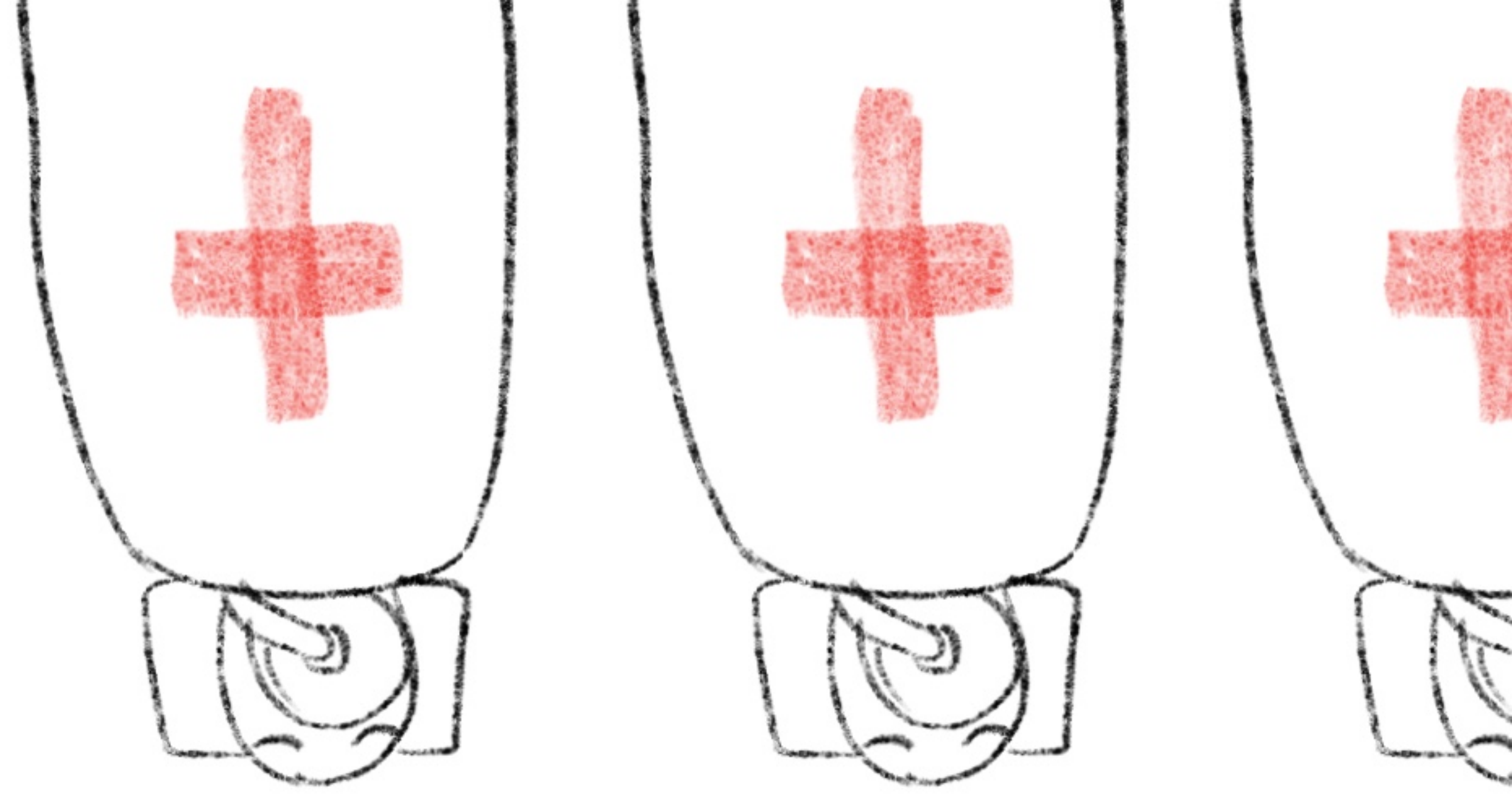
COVID-19 adı verilen salgın insanları hasta ediyor ve dünyanın her yerine hızlıca yayılıyor.

Ne yazık ki, bizim şehrimiz de bu virüse yakalandı.

Anneciğim, neden insanlar doktora
gidemiyor, iğne yaptırıp ilaç
almıyorlar ki?

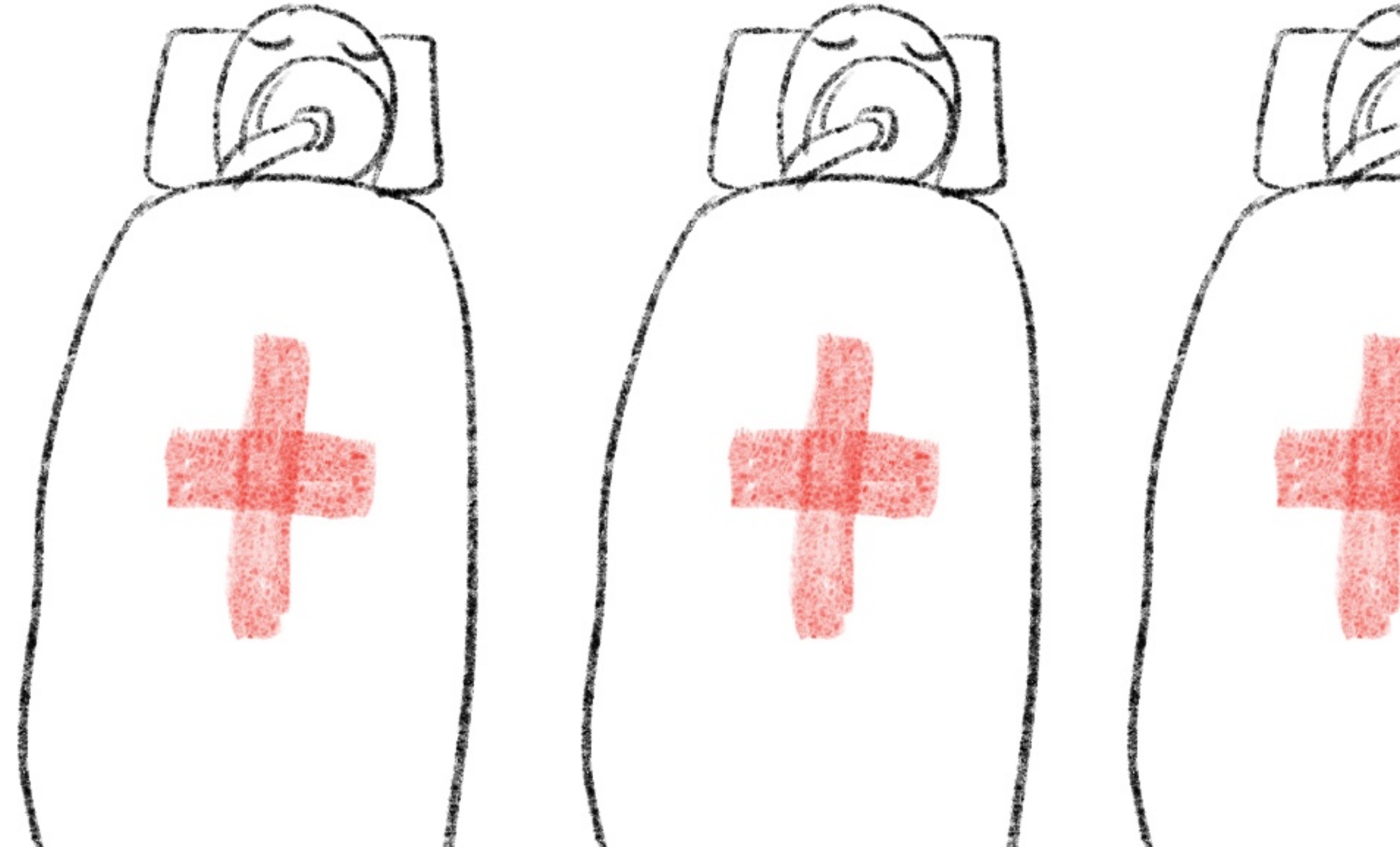

Şöyle ki, şu anda birçok insan hasta.

Tüm doktorlar ve hemşireler sabah akşam çalışıyorlar ancak her ihtiyacı olana yardımcı olamıyorlar.

Bilim insanları virüsü yok edecek bir aşıyı bulmaya çalışıyor. Fakat bu biraz zaman alacak.

Anneciğim, yoksa ben de mi hasta olacağım?

Aslında herkes hastalanabilir.

Ama ben seni koruyacak bir yol biliyorum.

Yaa! Nedir? Haydi söyle, söyle...

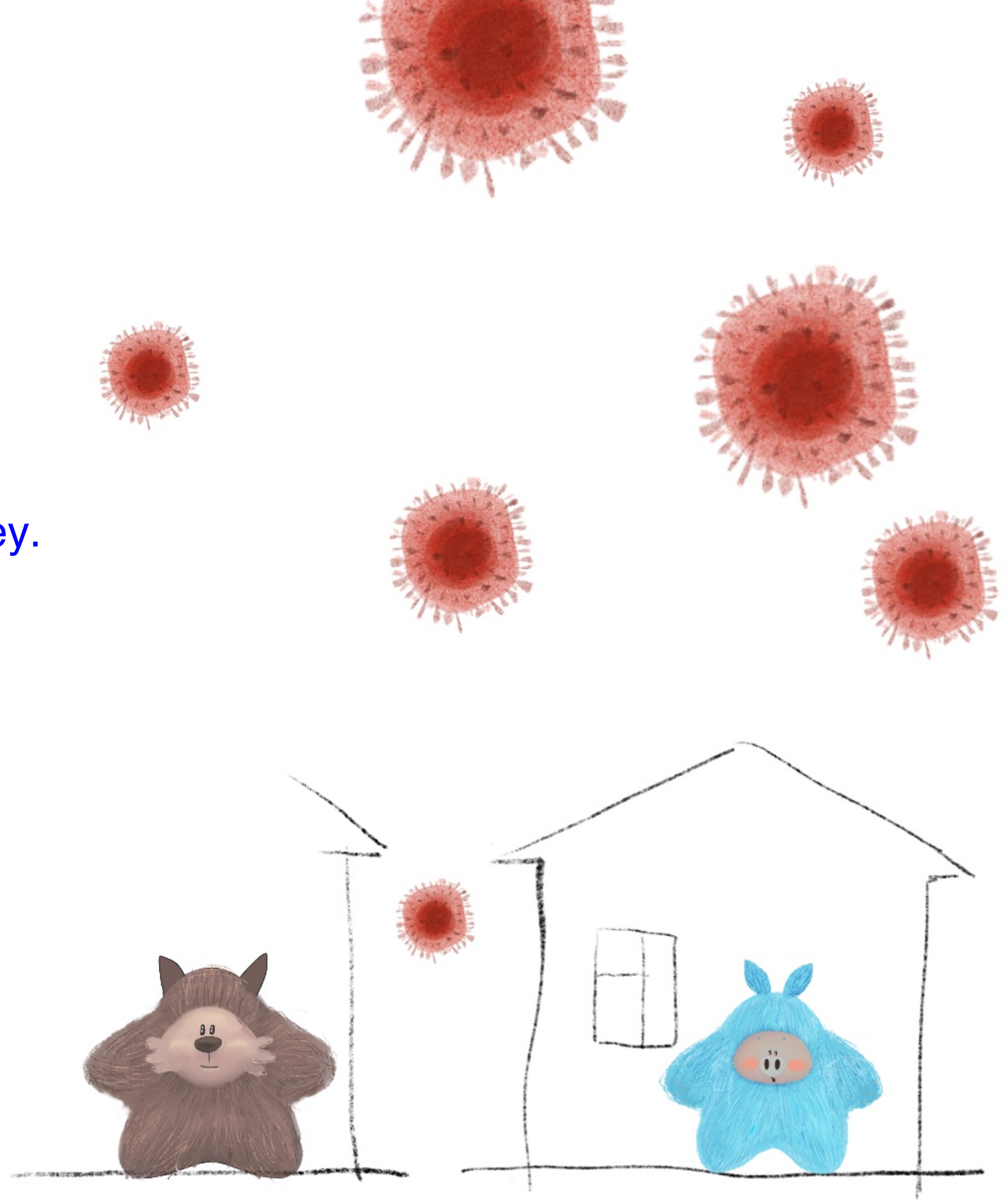
Birlikte “Sosyal Mesafe” kuralını uygulamaya çalışacağız.

O ne demek?

Kendini iyi hissetmediğinde okula gitmeyerek evde kalman gibi bir şey.

Evde kalarak, virüse yakalanmayacağız.

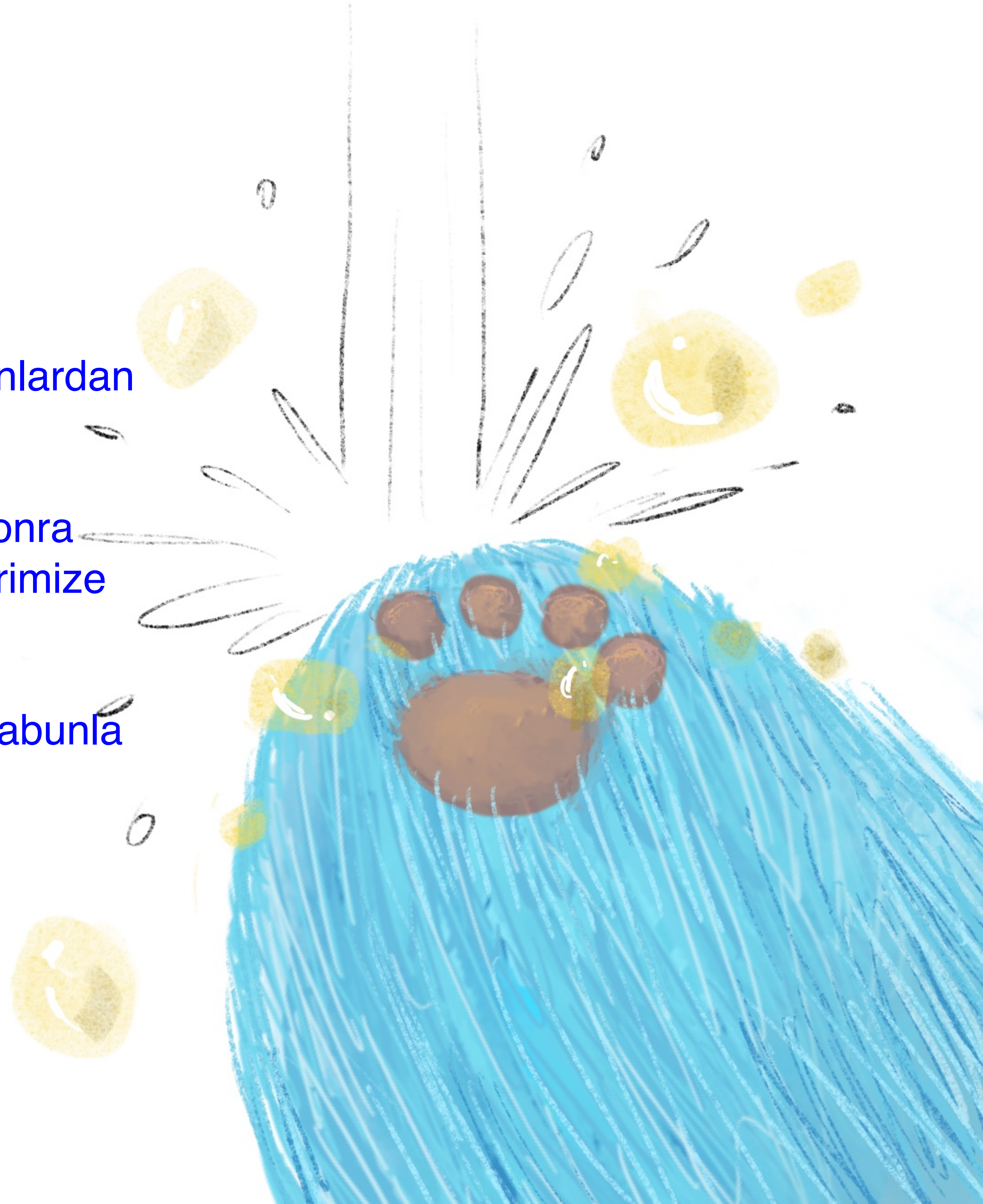
Şimdilik, diğer insanlarla yüzyüze görüşmeyeceğiz ve böylece virüsü kimseye bulaştırmayacağız.

Eğer dışarı çıkmamız gerekirse, insanlardan uzak duracağız.

Etrafımızdaki şeylere dokunduktan sonra elimizi yüzümüze, ağızımıza ve gözlerimize sürmeyeceğiz.

En az 20 saniye ellerimizi ılık su ve sabunla yıkayacağız.

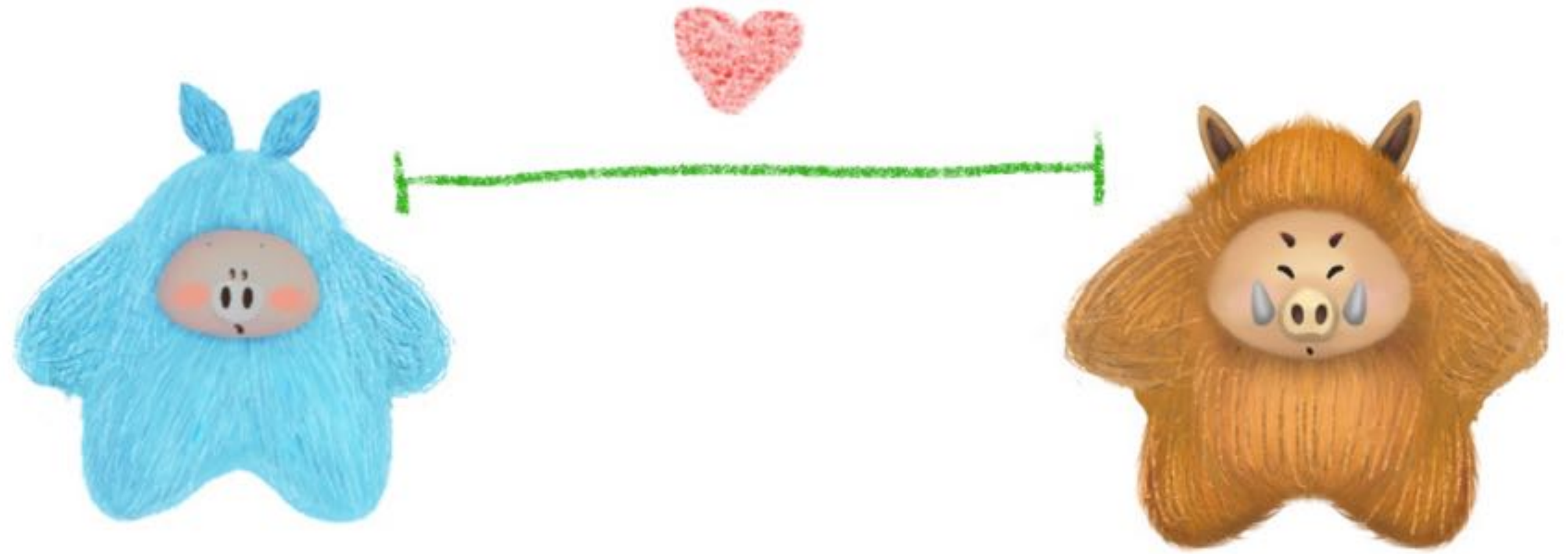

Heey, bunu yapacağım. Peki bu yeterli olacak mı?

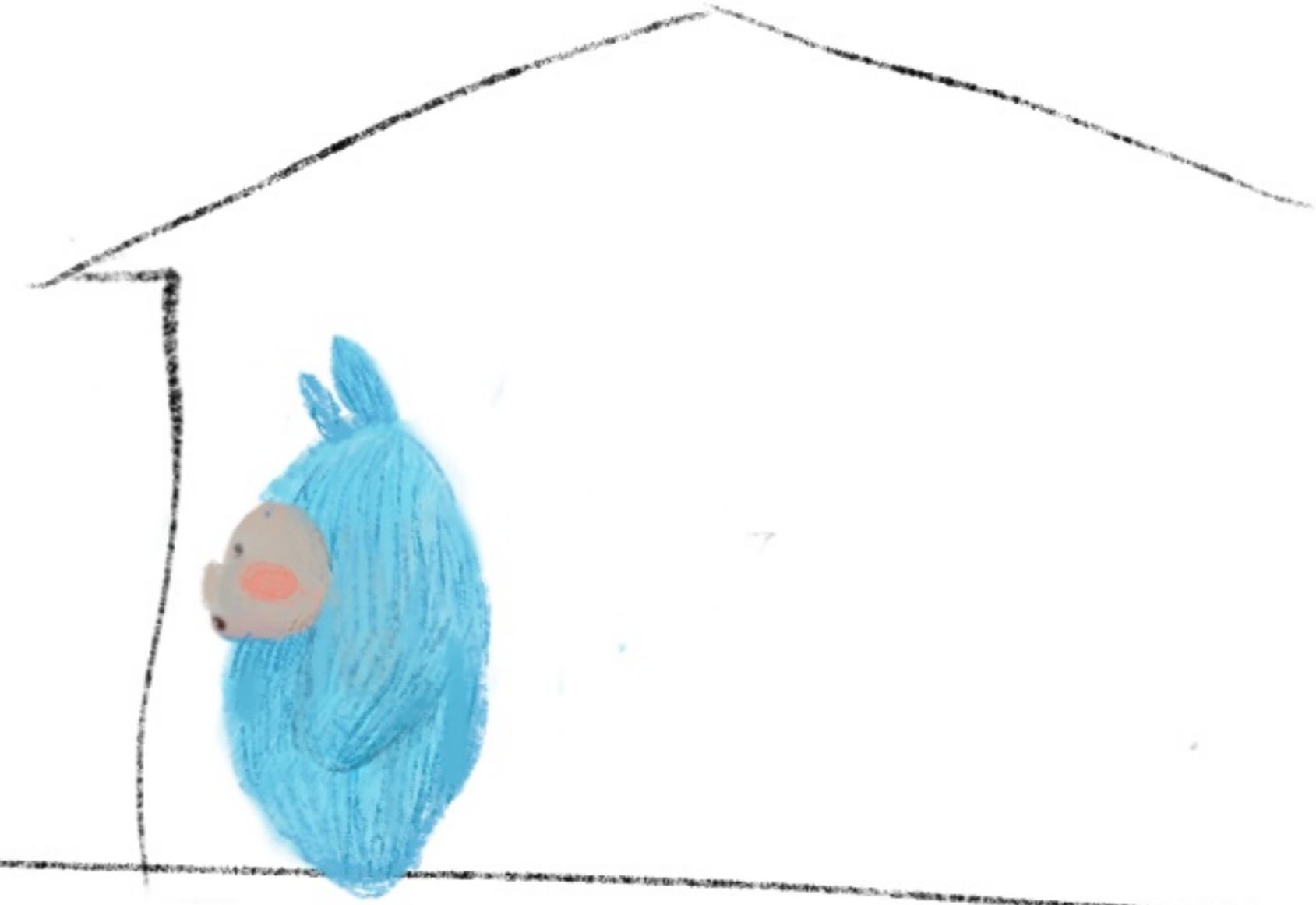
Canım yavrum, endişelenme!

Eğer herkes birbirinden uzak durabilirse, virüs insandan insana bulaşmaz.

Ayrıca annen, baban ve diğer aile büyüklerin virüsün sana bulaşmaması için ellerinden geleni yapacak ve seni koruyacak.

Ama sosyal mesafe kuralı, bundan sonra arkadaşlarımla oynayamayacağım anlamına mı geliyor?

Hayır, tabii ki oynayabilirsin.

Arkadaşlarını arayabilirsin, onlarla mesajlaşabilirsin ve görüntülü konuşabilirsin.

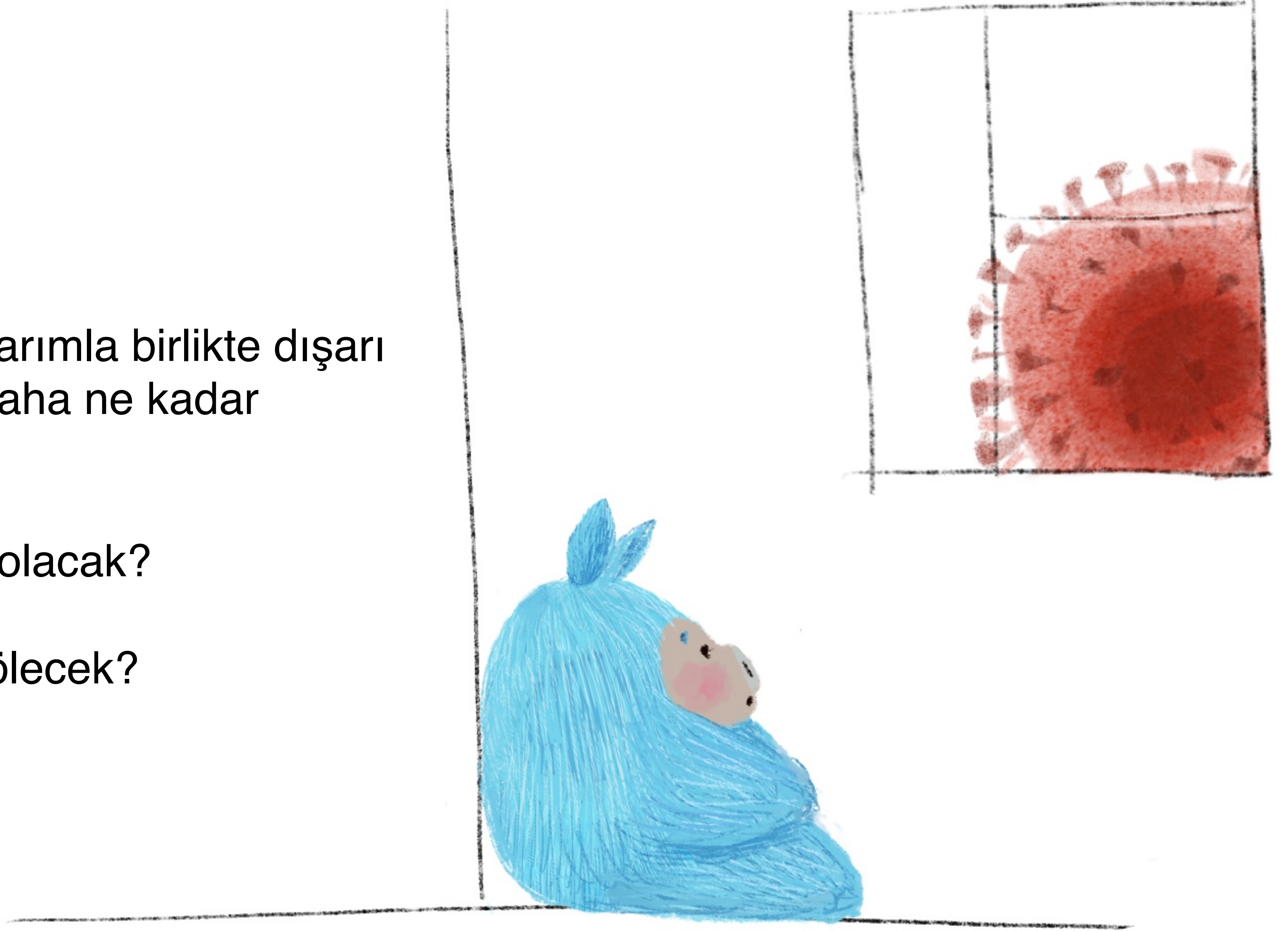
İnternette onlarla film ya da video izleyebilirsin.

Anneciğim, arkadaşlarımla birlikte dışarı çıkıp oynamak için daha ne kadar beklemeliyim?

Virüs ne zaman yok olacak?

Çok mu fazla insan ölecek?

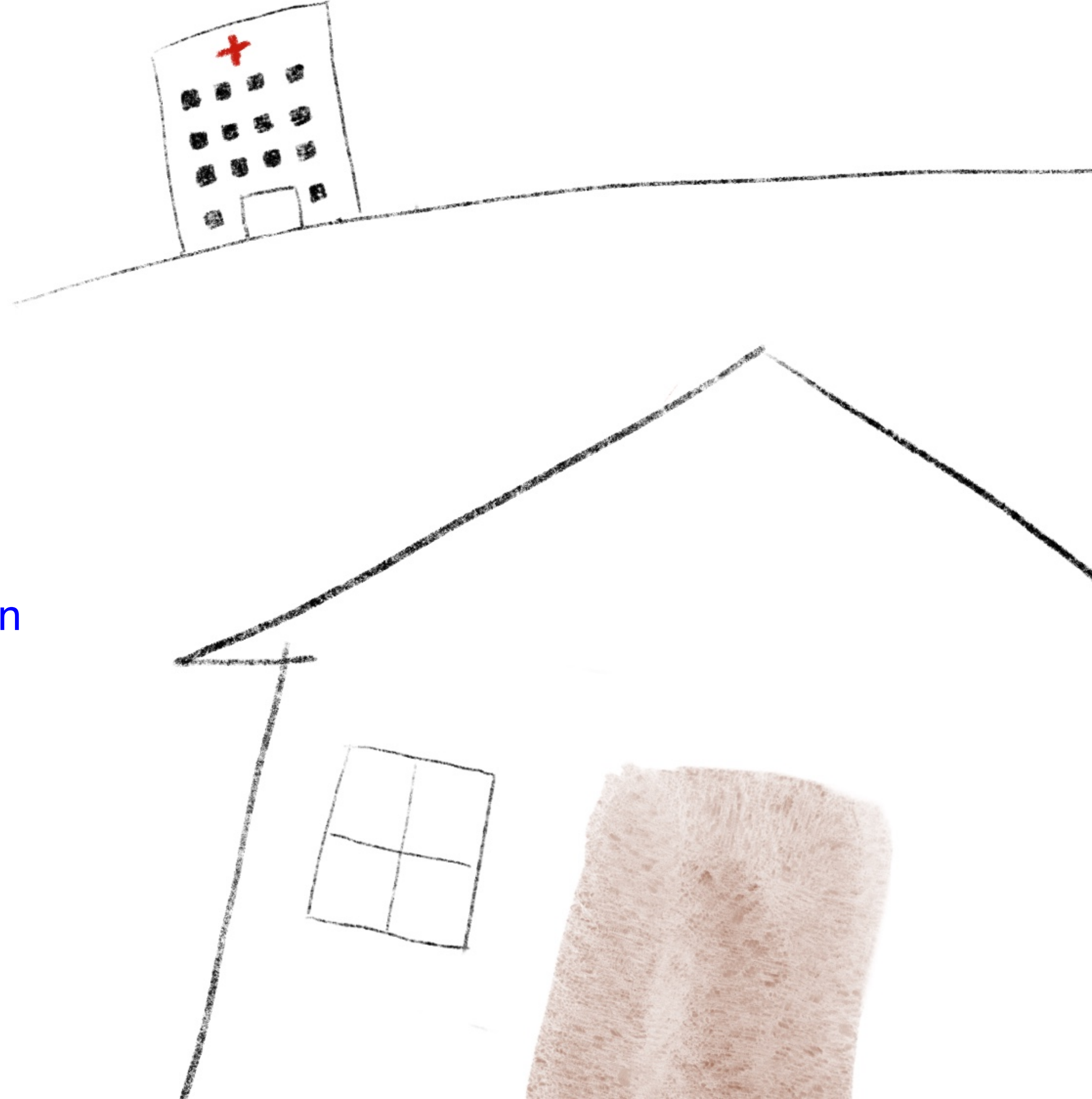

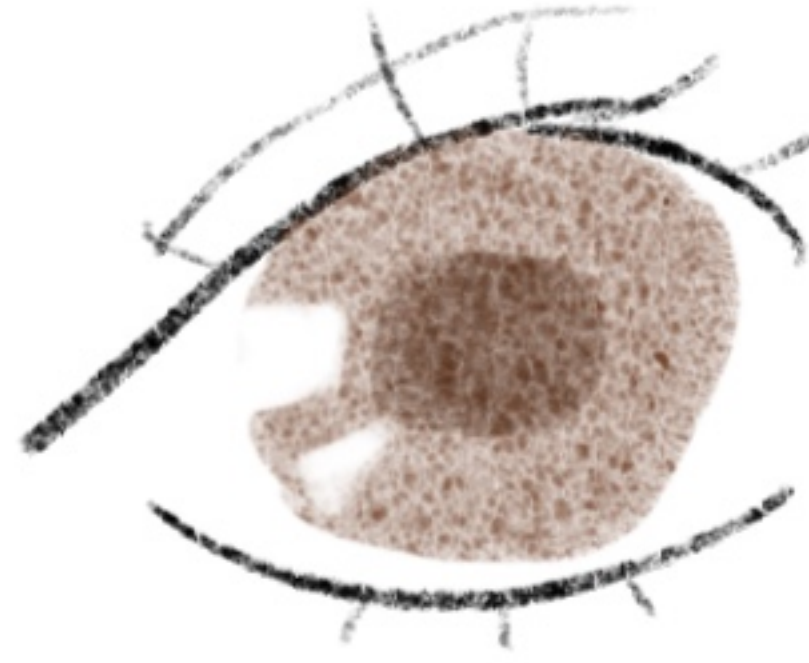

Canım yavrum, Őu anda
bilemiyorum.

FAKAT tüm doktorlar ve
hemşireler bunu baŐarmak için
Çok fazla çalışıyorlar.
Őu an hasta olan herkese yardım
ediyorlar.

Doktorlar ve hemşireler oldukça
yoğun çalışıyor, hatta çalıŐmaktan
kendi evlerine bile gidemiyor,
Çocuklarını göremiyorlar.

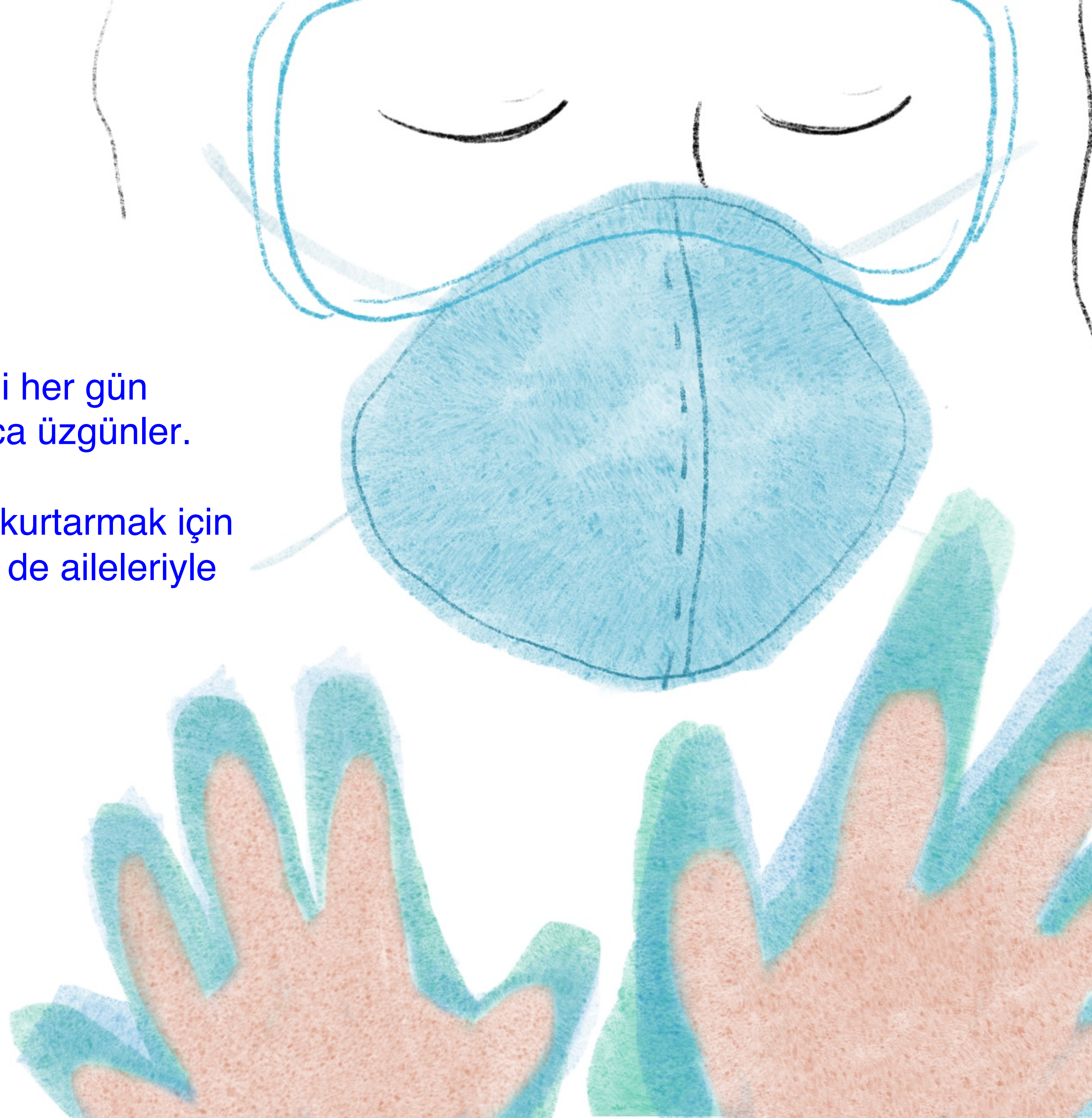

Acaba sağlık çalışanlarının çocukları,
ailelerini goremedikleri için kendilerini
zgn hissediyorlar mıdır?

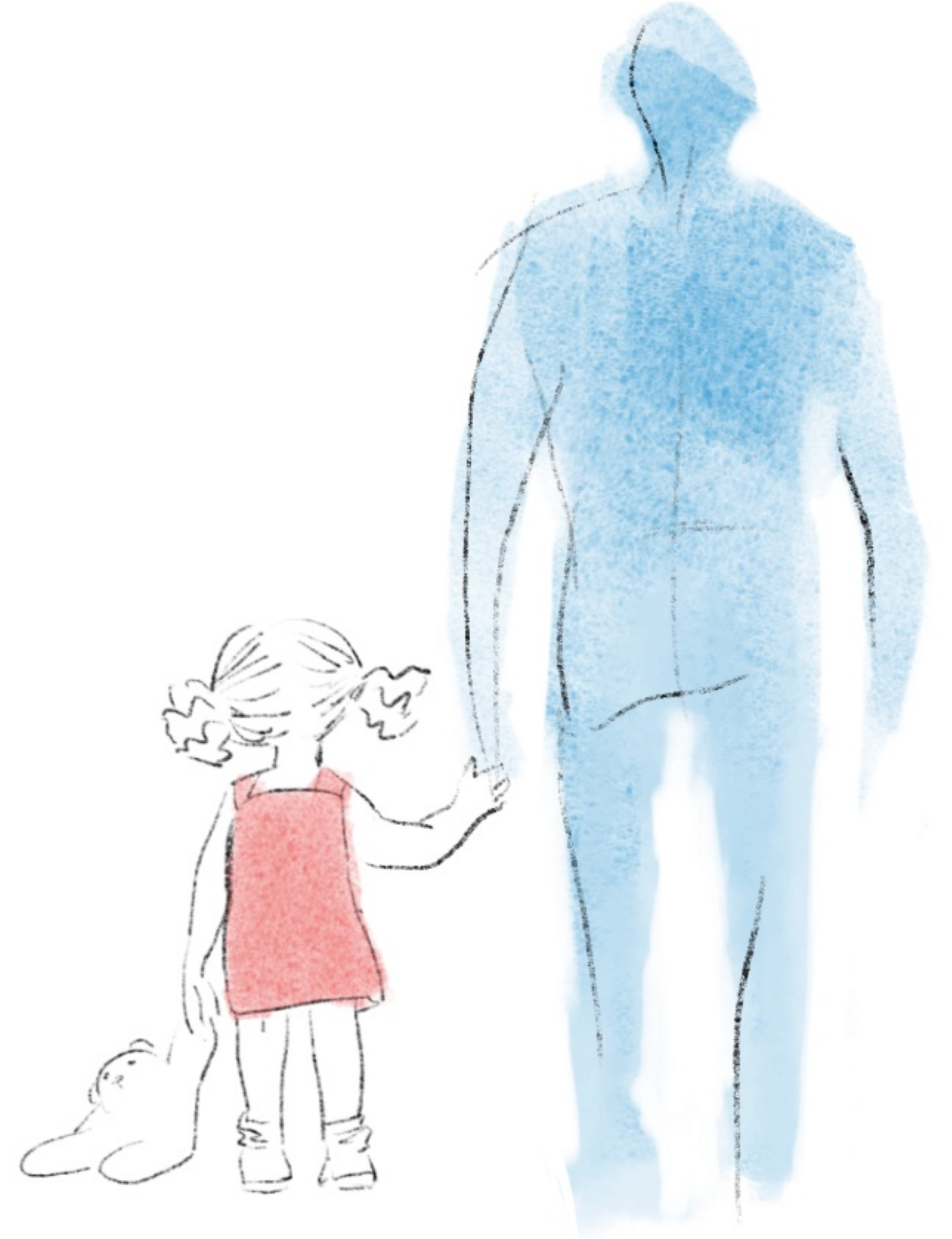
Evet, o çocuklar ailelerini her gün göremedikleri için oldukça üzgünler.

Ama insanların hayatını kurtarmak için gösterdikleri cesaret için de aileleriyle gurur duyuyorlardır!

İnanılmaz, onlar muhteşemler!

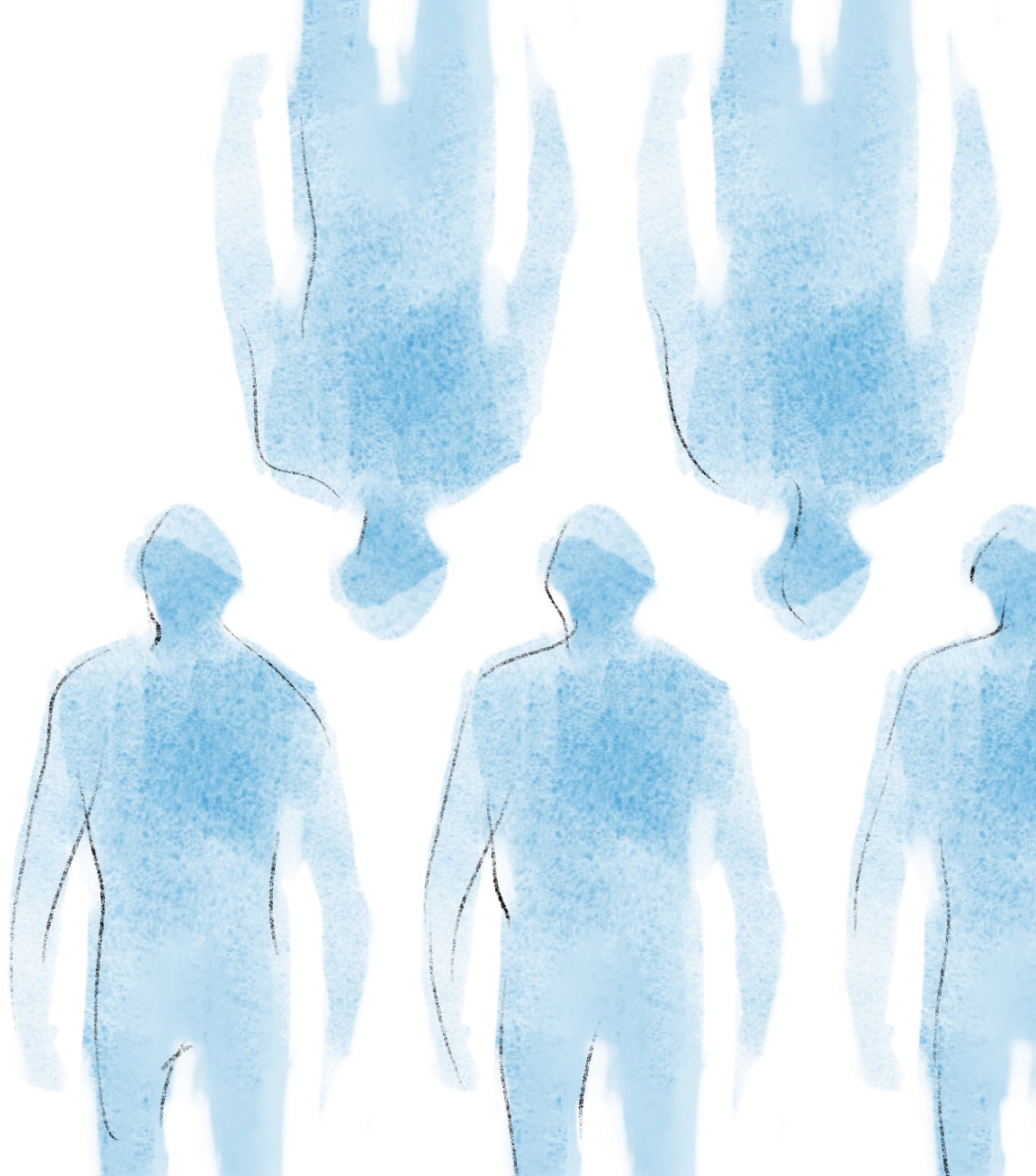
Onlar benim KAHRAMANIM!

Virüsle mücadele eden başka kahramanlarımız da var.

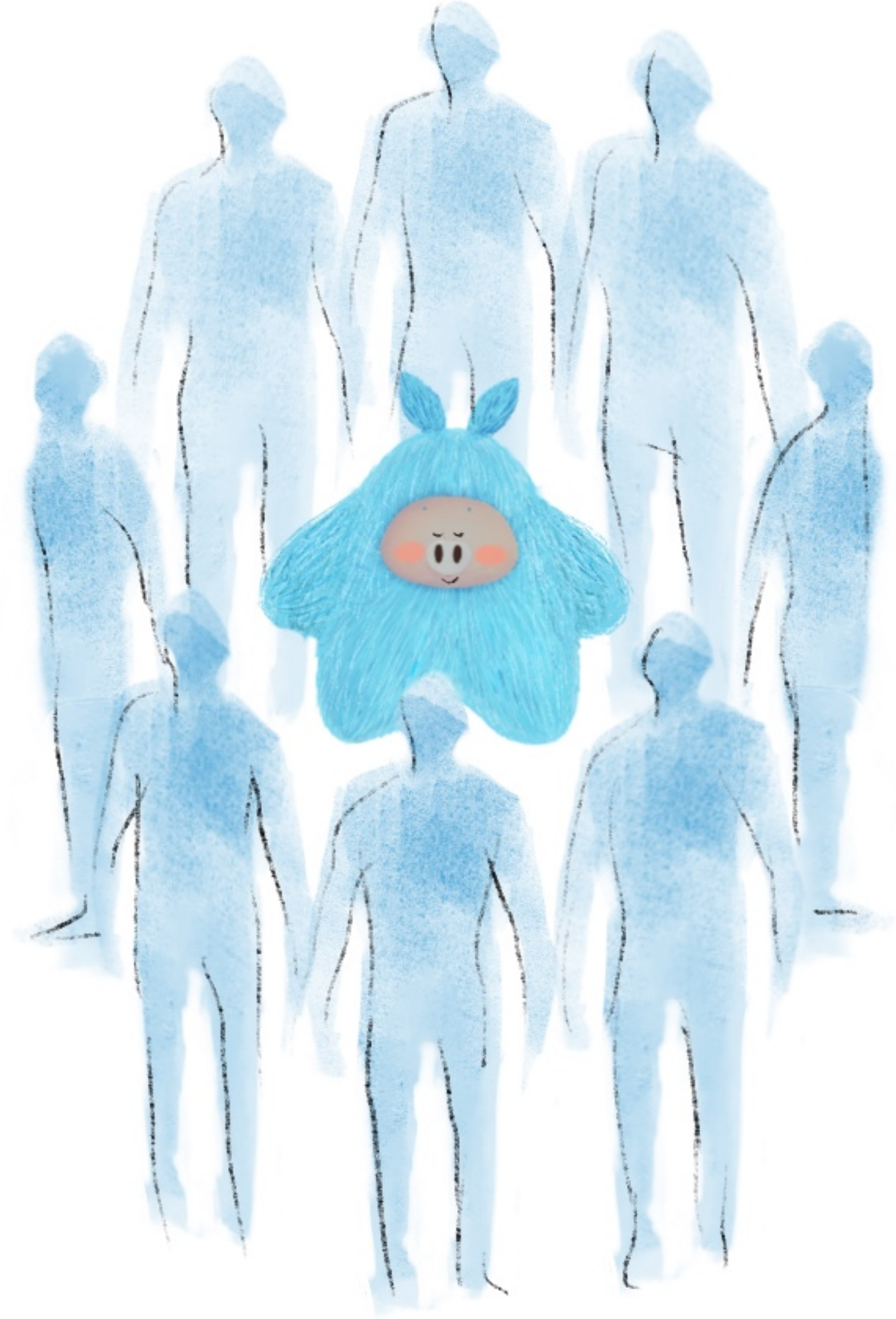
Bilim insanları aşı üretmek için durmadan çalışıyor.

Kuryeler, dışarıya çıkamayan insanlara yemek götürüyor.

Gazeteciler televizyondan,
gazetelerden ve internetten bizimle
son bilgileri paylaşıyor.

Hepimizin güvende olması için
çalışan çok fazla insan var.

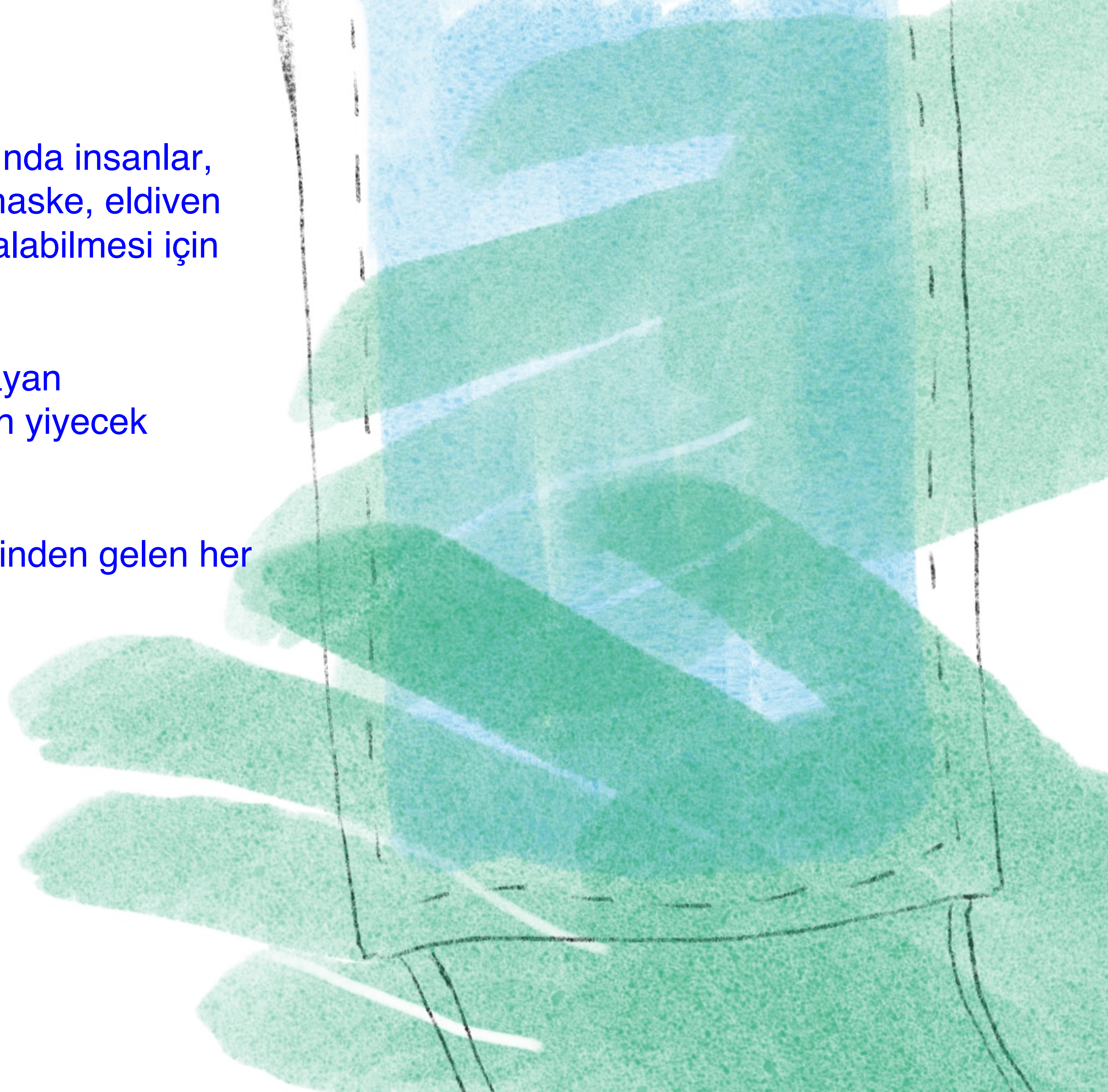
İnsanlar HARİKA!

Dünyanın dört bir yanında insanlar, sağlık çalışanlarının maske, eldiven ve diğer malzemeleri alabilmesi için bağış yapıyor.

İnsanlar dışarı çıkamayan komşularına marketten yiyecek getiriyor.

Annen ve baban da elinden gelen her türlü yardımı yapacak.

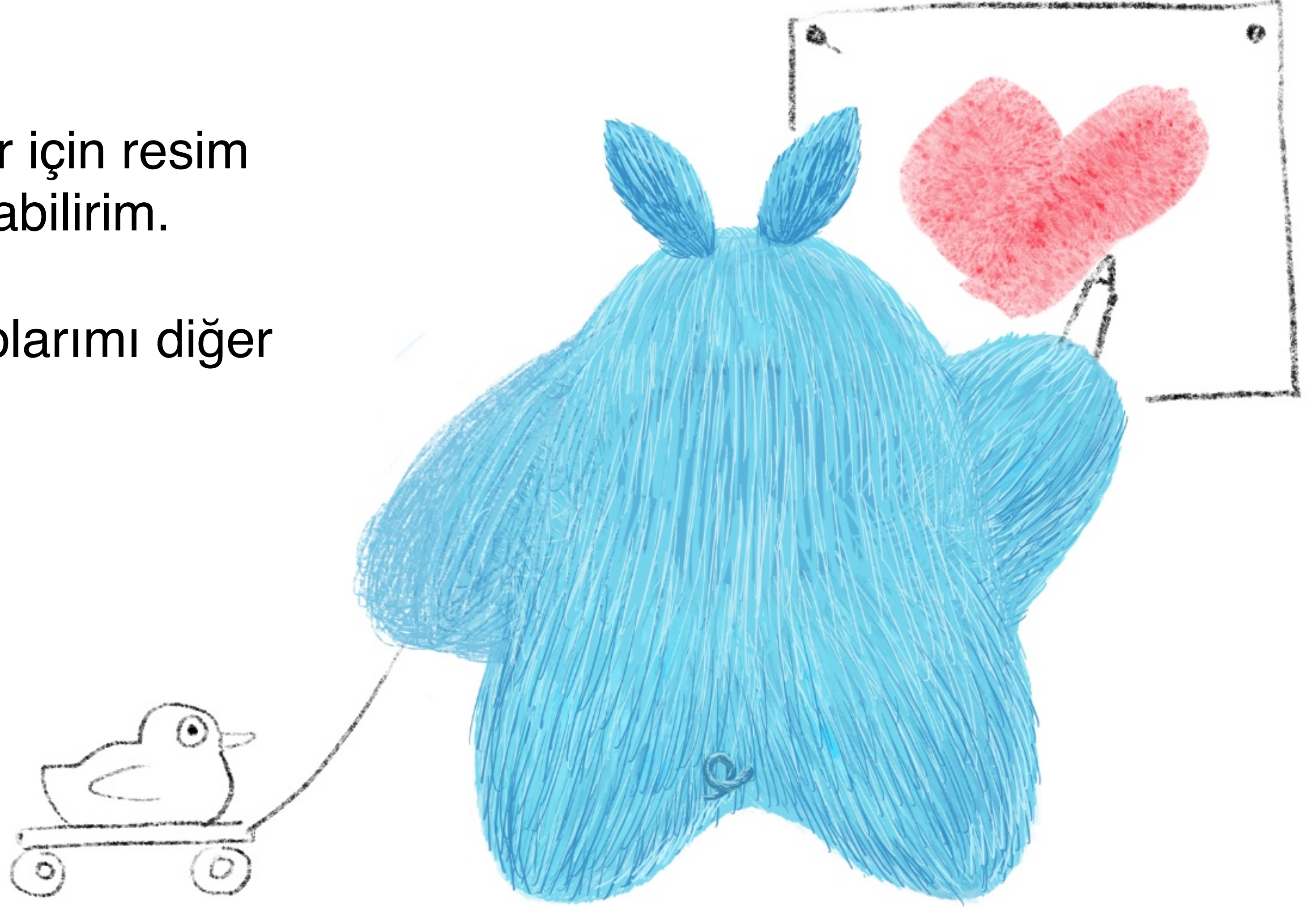
Acaba ben nasıl yardımcı olabilirim?

Ne düşünüyorsun?

Bize yardım eden insanlar için resim
çizebilirim ve mektup yazabilirim.

Oyuncaklarımı, öykü kitaplarımı diğer
çocuklarla paylaşabilirim.

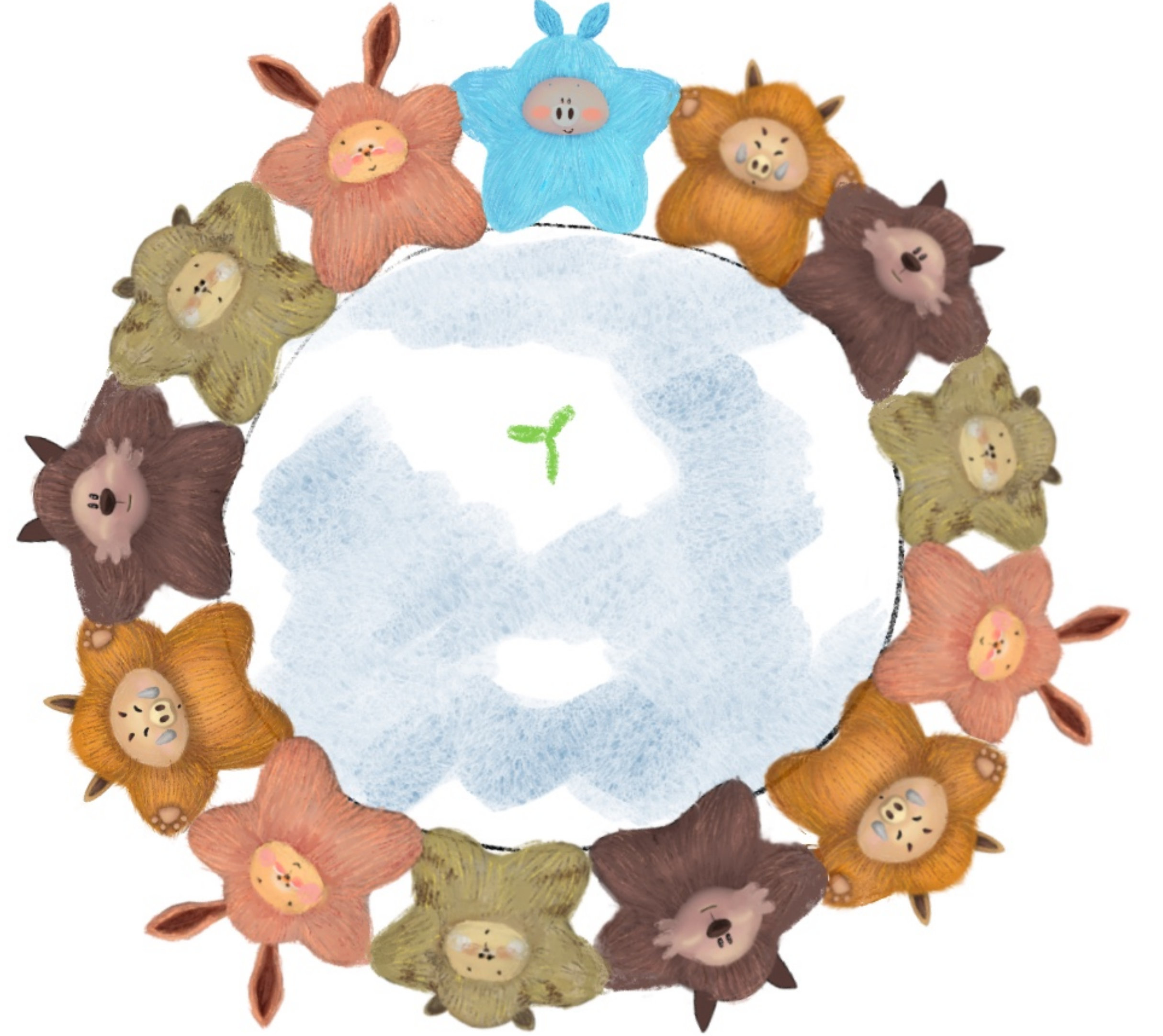
Çok iyi bir fikir! Bu çok kibar bir davranış!

Haydi yardıma ihtiyacı olan çocuklar için bir şeyler yapalım!

Bu, dnyadaki herkesin birlikte
üstesinden gelebileceđi bir mücadele.

Pandemi ile mücadelenin en iyi yolu
virüsü yaymamak ve kendi sağlığını
korumaktır.

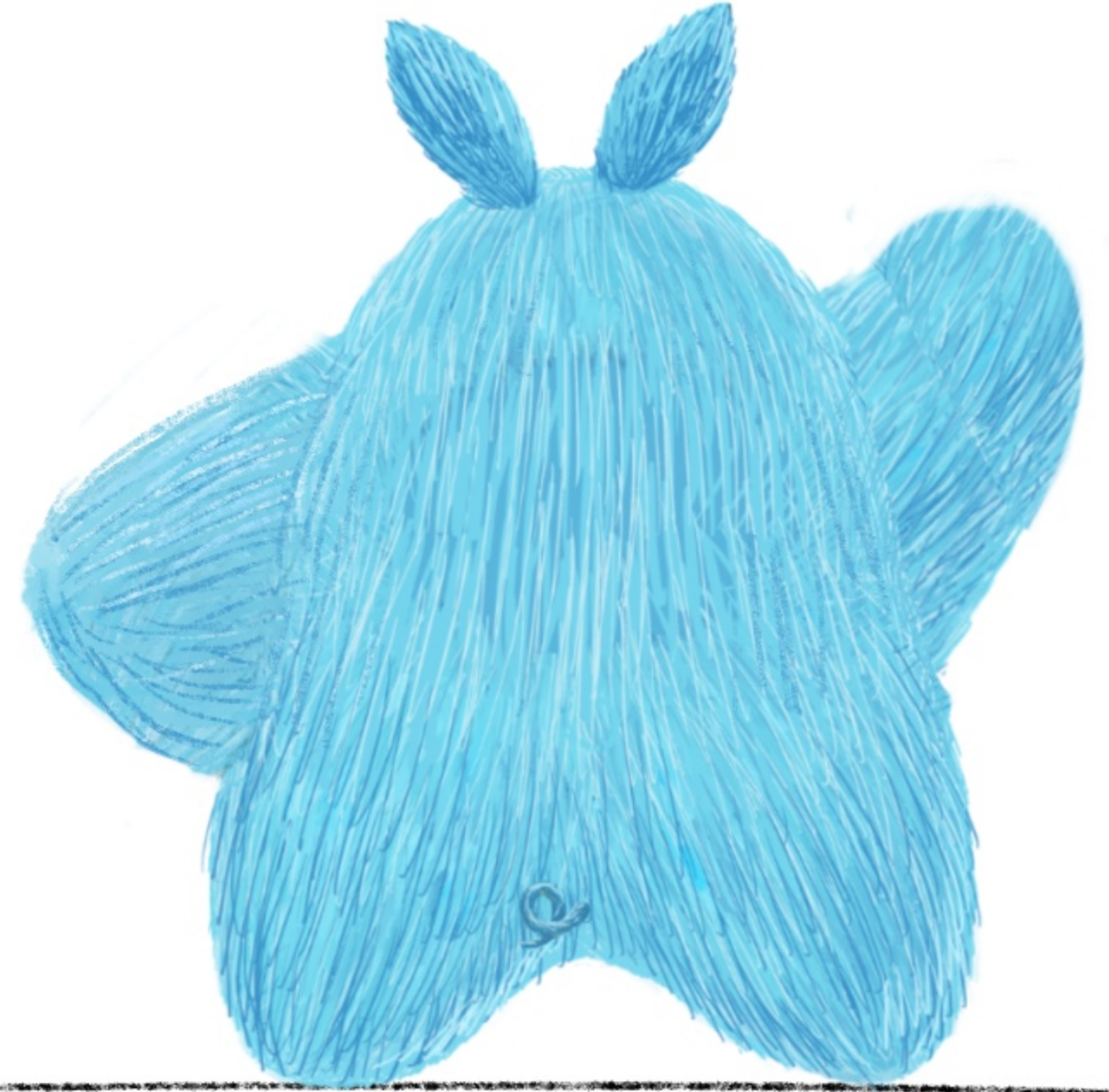
Tamam, anlařtıđ. Ellerimi
yıkayacağım, evde kalacağım ve
interneti kullanacađım.

Evde kalırsak hastaneye gitmemize
gerek kalmaz. Böylece doktorlar ve
hemşireler de hastalarla ilgilenebilir.

Haydi birlikte “sosyal mesafe” kuralına uyarak, virüsle mücadeleye yardımcı olalım.

Tamam anneciğim, internetten görüşürüz.

AİLELERE NOTLAR

2019 yılında ortaya çıkan COVID-19 virüsü sebebiyle, küçük çocuklar medyada korkutucu görsellere maruz kalmış ve sokağa çıkma yasağı gibi travmatik deneyimler yaşamış olabilirler. Çocukların sosyal mesafe kuralını ve arkadaşlarıyla neden oynayamadıklarını anlamaları oldukça zordur.

Bu kitap,

1. Çocukların güvenliğini sağlamak,
2. Çocukların dikkatini, sağlık çalışanlarından gelen olumlu haberlere çekmek,
3. Çocukları yardımlaşmaya teşvik etmek ve onları bu konuda güçlendirmek,
4. Sosyal mesafeyi korumanın önemini anlatmak amacıyla hazırlanmıştır.

AİLELERE NOTLAR

Korkutucu şeyler olduğunda, çocuklar yakınlarından güvende olduklarını duymak ister. Aileler bu zor zamanlarda çocuklarına karşı daha şefkatli olmalıdırlar.

Çocukların “sosyal mesafeyi” koruyarak, arkadaşları ile sosyal medya yoluyla bağlantıda kalmalarına yardımcı olmak istiyoruz.

Ayrıca çocuklarımızın, pandemiyle mücadele veren kahramanları tanıyarak, onlardan güç almalarını istiyoruz! Sonuçta “kendine iyi bakmak, virüsü yaymamak” kahramanca bir harekettir!

Note about the author

Dr. Shu-Chen “Jenny” Yen is an associate professor in the Department of Child and Adolescent Studies, California State University, Fullerton. She created and shared her first social story with the public for the 911 terrorist attacks by the al-Qaeda on the United States on September 11, 2001. To date, she has created several social stories for young victims who were impacted by typhoons, earthquakes, hurricanes in Taiwan, China, the Philippines, Puerto Rico, and the USA. With trauma-informed care practice in mind, she hopes this social story can help children living in the impacted areas find love and courage. She was the 2018 P.E.A.C.E Award recipient from the Peace Educators Allied for Children Everywhere (P.E.A.C.E.) She is nominated by the Educators for Peaceful Classrooms and Communities (EPCC) for the 2020 Honor an Early Childhood Educator Award, California Association for the Education of Young Children (CAAEYC).

Acknowledgement

I would like to thank the following people for providing feedback on the story: Dr. Kathy Thornburg, Dr. Sandy Baba, Dr. Feiyan Chen, Dr. Cary Larson-McKay, Dr. Janna Kim, Dr. Shu-Nu Yen, Shu-Ling Yen, Joyce Daniel, Tom Pfaff, and Tina Pfaff. I also would like to thank the kids who helped test the story: Austen Liu, Allison Yu, Caitlyn Yu, Kaja Andersen, Dana Yen, Calvin Pfaff, Simon Pfaff, and Luke Pfaff. A huge thank you to my daughter, Angela Lee, for her careful edit of the story; my son, Eric Lee, for his detailed proof-reading; and my husband, Michael Lee, for starving so I could finish this story. Lastly, I would like to thank Shu-Chiung Chang and GLOPO.JCCREATION AND ART CENTER for their timely assistance in helping with the illustrations and animation.

NAEYC Asian Interest Forum would like to give our heartfelt thanks to Nihan Feyman Gök, Ayten Merve Korkmaz and Belma Tuğrul for their support in adapting and translating this book into Turkish.

Copyright ©2020 by Shu-Chen Yen. All rights reserved. This book or any portion may not be reproduced, relabeled, or used in any commercial manner whatsoever without the express written permission of the author. Permission is not required for personal or professional use (e.g., classroom setting). For more information, please contact Shu-Chen Yen at syen@fullerton.edu.

All the illustrations are pro bouno work for the book, not for commercial purpose. Copyright 2020 by GLOPO.JCCREATION AND ART CENTER. All rights reserved. Any forms of reproduction or relabelling without permission is an illegal act. For more information, please contact GLOPO.JCCREATION AND ART CENTER at work@jccaac.com.